

[Viggo Starcke.]

var, at de andre muligheder for regeringsdannelse var faldet bort. Muligheden for en fortsættelse af den venstre-konservative regering var faldet bort, muligheden for en venstre-regering var faldet bort, og muligheden for en liberaliseringsregering, bet stående af venstre, radikale og eventuelt retsforbundet, var faldet bort. Derefter vadede en parlamentarisk pligt at henlede kongens opmærksomhed på, at man burde anmode landets største parti om at undersøge mulighederne for at danne en regering med parlamentarisk basis. Det var det, der forelå.

Til sidst skal jeg lige resumere: jeg tror, det vil være den billigste ordning for skatteydere og forbrugere, at man gennem forhandling i et udvalg undersøger de muligheder, som ligger i regeringens opspil. Jeg stoler på det radikale venstre, når det har erklæret, at det ikke vil være med til at gå skattevejen og ikke vil være med til at gå toldvejen. Deri ligger, at det, man væsentligt får at undersøge, er besparelserne, den grundskyld, som det radikale venstre, socialdemokratiet og retsforbundet er interesseret i, standsningen af pengeudpumpningen og et sikkert pengevæsen. Det, man trænger til, er ikke flere skatter — således som man forstår at venstre og konservative vil det, idet det ærede medlem hr. Erik Eriksen jo nylig erklærede, at regeringens forslag var ikke nok, men vi fik ikke at vide, hvori de ikke var nok — det, man længes efter, er et skattestop.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg tror, det havde været klogt af det ærede medlem hr. Viggo Starcke at spare sine korrektioner til mine udtalelser. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at det ærede medlem overfor kongen har gjort opmærksom på, at der var et flertal for henvendelse til det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Det, jeg tillod mig at gøre opmærksom på, var det samme, som det ærede medlem nu selv bekræftede, nemlig at han havde ment, at det var hans parlamentariske pligt overfor kongen at henvise til det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Når det ærede medlem gjorde det, når

kommunisterne i forvejen havde gjort det og socialdemokraterne i forvejen havde gjort det, så fremgik deraf — det var det, jeg gjorde opmærksom på — at der var flertal i folketinget derfor. Det kunne man godt regne ud på Amalienborg; der kan man nok også den lille tabel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag af Aksel Larsen til det af Bertel Dahlgaard fremsatte forslag om motiveret dagsorden (se sp. 6375)

forkastedes med 160 stemmer mod 6.

Forslag om motiveret dagsorden af Bertel Dahlgaard (se sp. 6343)

vedtoges med 91 stemmer mod 69; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Det af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen (se sp. 6339) er hermed bortfaldet.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg foreslår, at de 11 lovforslag henvises til et fælles udvalg på 17 medlemmer.

Aksel Larsen: Det forekommer mig, at dette er en meget broget buket af lovforslag at henvise til eet udvalg. Udvalget får så meget mere at gøre, som det skal forhandle om hele situationen og eventuelt om andre foranstaltninger end de af regeringen foreslåede, og alene af den grund bør udvalget efter min mening være noget større. Dertil kommer, at hvis man, som jeg må forstå af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udtalelser, virkelig vil have en forhandling om, hvad der bør gøres, en forhandling, hvorunder hele folketinget er repræsenteret, må man naturligvis træffe forholdsregler, så man sikrer sig, at alle partier i folketinget er repræsenteret.